

Effersøe: Jeg skal kort udtale min Tilslutning til dette Lovforslag. Det glæder mig, at det erkendes af Regeringen, at Loven af 1908 angaaende Hustruers og Ægtebørns Retsstilling i det hele og store har virket tilfredsstillende, og man kan kun være tilfreds med, at Regeringen søger at faa Loven yderligere forbedret ved de til enkelte Punkter begrænsede Ændringer, der nu foreslaas, og som bl. a. har til Formaal at tilvejebringe større Lighed i retslig Henseende mellem Ægtebørn og Børn, fødte udenfor Ægteskab. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme i Forbindelse med det Lovforslag, hvis første Behandling er opført som næste Punkt paa Dagsordenen.

Jessen: Ogsaa jeg kan anbefale, at dette Lovforslag vedtages i den Skikkelse, Landstinget har givet det. Det vil raade Bod paa adskillige Misforhold, der hidtil har været, hvor Moderen til saadanne Børn som dem, der her er Tale om, har været meget uheldigt stillet. Det er fremdraget adskillige Gange, dels i de Udvalg, hvor man har beskæftiget sig med Børns Stilling, og hvor jeg har haft den Ære at være Medlem, dels i Tinget, at der fandtes Mangler, der trængte til at afhjælpes. Jeg kan derfor fuldstændig slutte mig til Lovforslagets Bestemmelser om, at herefter skal det, naar Faderen ikke kan findes eller ikke har bekendt Bopæl, tillades Moderens Overøvrighed at fastsætte Bidraget. Jeg vil gerne til Belysning af, hvilken Betydning det vil have, om dette Lovforslag bliver vedtaget, nævne et lille Eksempel paa, hvor uheldig en saadan Kvinde kan være stillet. En Hustru med fem Børn fødte i Ægteskabet, blev skilt fra sin Mand, og det var ved Skilsmissebevillingen fastsat, at Manden skulde svare Bidrag til Børnene, men inden Overøvrigheden naaede at faa udfærdiget Resolution om Bidragets Størrelse, var han bortrejst. Han kunde ikke findes, og skønt Moderen havde ministeriel Bevilling, som hjemlede hende Ret til at faa Manden paalagt Bidrag, var det umuligt for hende at faa Bidraget af det offentlige, fordi ingen Overøvrighed her i Landet ansaa sig for berettiget til at udfærdige Bidragsresolutionen. Denne Kvinde maatte saa ind under det almindelige Fattigvæsen, hvor hun er den Dag i Dag. Jeg tror, der er mange Kvinder her i Landet, der er stillede paa samme Maade. Det bliver nu muligt for en saadan Kvinde at faa Bidraget af det offent-

lige, uden at det har den ydmygende Karakter, som Fattighjælpstildelingen har.

Jeg kan ligeledes billige de andre Bestemmelser i Lovforslaget. Hvorvidt det er rigtigt at lade Værgeraadene træde til, har ogsaa jeg mine Tvivl om, men under de foreliggende Omstændigheder mener mit Parti, at der ikke er Grund til at stille Ændringsforslag, idet Lovforslaget hjemler saadanne Fremskridt, at vi kan se bort fra det uheldige, der er i, at Værgeraadene skal administrere disse Beløb. Det kan altid underkastes nogen Tvivl, hvorvidt det ene eller det andet er det rigtigste, og vi anbefaler, som sagt, at Lovforslaget vedtages, som det foreligger.

Zahle: Jeg erkender, at der er Fremskridt i de to Lovforslag, der her er til Behandling, og jeg skal derfor ikke have noget imod, at de fremmes; endog ekstraordinært hurtigt — paa een Betingelse. Der findes i Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholdende Bestemmelser om Børn udenfor Ægteskab og disses Forældre en efter min Mening højst uheldig Bestemmelse, som jeg haaber, det skal være tilstrækkeligt at gøre opmærksom paa for øjeblikkelig fra alle Sider at faa Tilslutning til, at den fjernes. I 1908, da vi vedtog den nye Lov om Børn udenfor Ægteskab, blev der i § 14 indført en Bestemmelse, der er overordentlig uheldig, nemlig at den, der af en Pige bliver udlagt som Barnefader, og som i Retten erkender at have staaet i Forhold til Pigen paa en saadan Tid, at han kan være Fader til Barnet, og efter den tidligere Lovgivning blev forpligtet til at betale Alimentationsbidrag og dermed Basta — altsaa retlig var Fader til Barnet —, nu fik den Ret, at han under Sagen kunde sigte andre for ogsaa at have staaet i Forhold til Pigen paa en saadan Tid, at en af dem kunde være Fader til Barnet. Som Følge deraf er det blevet ikke usædvanligt, at Børn, som er fødte udenfor Ægteskab, kommer i den Situation, at de faar flere juridiske Fædre. Det uheldige ved dette Forhold mener jeg, enhver maa erkende, naar man bliver opmærksom derpaa. At være født udenfor Ægteskab har altid — tidligere vel i højere Grad end nu — været noget, et Menneske følte som en Skam, men den, som var saa uheldig stillet, kunde dog finde en Trøst i Tanken om, at hans Fader og Moder havde holdt af hinanden, og at dette var Aarsagen til hans Tilblivelse. Men at skulle retlig